

Govor akademika Gorana Filipija,
voditelja Zavoda za lingvistička istraživanja
Hrvatske akademije

Gospodine predsjedniče, dragi gosti,

ja neću nikoga proklinjati, mogu samo zahvaliti što su puno toga rekli, pa ću sad to preskočiti. Naime, trideset pet godina nije ni puno ni malo. U ljudskom životu to je dosta godina, za zavod nije baš. Počinje se nekako s pedesetom, je li. Ali postignuća je bilo puno, čuli smo od predsjednika, čuli smo od tajnika. Ja bih samo tu dodao, a vidjet ćete, imate jednu vitrinu vani, publikacije zaposlenika Zavoda, knjige koje su izložene. Ja sam postao voditeljem prvoga travnja pa si ne mogu pripisati sve ove zasluge za ovo što je bilo do sada. Ali, vjerojatno se sjećate, kad je Barack Obama postao predsjednik, dobio je Nobelovu nagradu za mir unaprijed. Pa eto, prihvatite i moje zasluge unaprijed. Nadam se da će ih biti.

Moj prvi kontakt s ovim zavodom bio je dok sam još bio student poslije-diplomskoga. Kad sam kod pokojnoga akademika Vojmira Vinje često dolazio na konzultacije, uvijek bih svratio u Zavod, družio sam se u to doba često s Dunjom Brozović i Alemkom Gluhakom, koji je i danas u Zavodu, pa bih išao k njima. Voditelj je Zavoda bio veliki Rudolf Filipović koji mi je dopuštao da prisustvujem njihovim sastancima. Toga se još živo sjećam. I da mi je onda netko rekao da ću danas biti voditelj ovoga zavoda, vjerojatno bih mislio da je lud. E pa kad je sad tomu tako, onda vas kao voditelj Zavoda za lingvistička istraživanja najsrdačnije pozdravljam.

Pozdrav na kraju simpozija

Evo hvala svima što ste došli, i lijepo vas pozdravljam. Hvala lijepa! Znači sljedeća je četrdeseta, pa pedeseta, a očekujem da će posebno svečano biti o stotoj godišnjici.

